



## טוראי מרדכי ארקין ז"ל

בן חנה וצבי-גדליה

נולד בגדרה

בתאריך כ"ב בטבת תרס"ז, 8/1/1907

שרת ב"הגנה"

נפל בעת מילוי תפקידו בשירותו

בתאריך כ"ז באדר ב' תש"ח, 6/4/1948

נקבר בהר הרצל

אזור: א חלקה: 2 שורה: 11 קבר: 1

הותיר אחיו אשה ובן, נולדה לו בת חודשיים לאחר נופלו

בן 41 בנופלו

## קורות חיים

בן חנה (בת הרב יצחק, בן הרב יעקב-מרדי הירשנzon מירושלים) וצבי-גדליה (בן יעקב, ממייסדי עקרון), נולד ביום כ"ב בטבת תרס"ז (1907.1.8) בגדרה. שם סיים בית-ספר עממי ואחר-כך את הגימנסיה "הרצליה" בתל-אביב. הצעיר במקצועות המתמטיים, שאף להשתלם בהם, אך עמד לנseau לאmericה ללימוד באוניברסיטת קולומביה, אך יותר על כך בגלל מחלה האב והמצב הדוחק של המשק המשפחתי. הוא החל לעבוד כפקיד באחת הערים וחסך מהכנסתו לעזרת המשק. בחופשיותו השנתית היה נושא הביתה לעזר גם בעובודה. את געונו התמידיים לחזור לחקלאות הביע באחד משיריו "אליך, אדמה", לאמור: "יבוא يوم ואת תסלחי על הפשע. / אליך אשובה אני, חסר-ישע, / אך לא חסר-און, צoud בדממה / מלא אייל - אליך, אדמה!" הוא ערך וסייע את כתב-היד מעיזבונים של סבו ואבי-סבו הרבנים הירשנzon. היה מפעילים ב"מכבי", ב"הגנה", ב"משטרת המיווחת" וב"משמר

האזורתי". תשע שנים עבד כמנהל מחסני תיבות-אריזה לפרי-הדר אצל האחים רוקח ושותי, שנTINGSו כמנהל מחסני חומראי- אריזה של חברת "פרדס" בשרון ובחדירה ושבע השנים האחרונות כמנהל מחלקת האינוענטר והמכבסה המילכנית בבית-החולים "הDSA" על הר-הצופים בירושלים. ב"הגנה" עבר קורסים שונים והדריך את עובדי "הDSA" במקצועות המגן שלו.

במלחמת-העצמאות נשאר על משמרתו ב"הDSA", על ההר המנותק מהעיר, ביום עבד בתפקידו ובליות השთתף בשמירה. ביום כ"ז באדר ב' תש"ח (6.4.1948), בעומדו על המשמר על גג בית-החולמים, נפגע מכדור אויב ונפל. נקבע בסנהדריה. השair אחורי איש, ילד בן שנתיים ובת שנולדה חודשיים אחורי נופלו.

בעזבונו נשאר קובץ שלם של שירים בכתב-ידו, שכותב בצדעה. ביום כ"ט בניסן תש"יב (24.4.1952) הועבר למנוחת-עלמים בבית-הקבורות הצבאי בהר- הרצל בירושלים.

שְׁתִים

שְׁתִים נְשָׁקְתִי בָעוֹ וּבָרְגַשׂ,  
אֲךָ אִמְשָׁ קָנָה וָה, אֲךָ אִמְשָׁן:  
אֶל נָא, יָקִירָה, וְהַבָּרָע בְּעִינָךְ:  
שְׁתִים הַלָּא שְׁפָטִים, שְׁפָטוּךְ!

שְׁתִים חַבּוּנִי מִימִין וּמִשְׁמָאל.  
אֲךָ תָּמֹול קָנָה וָה, אֲךָ אִתְמֹול.  
אֶל נָא, חַמּוֹדָה, יְרֻעָם כָּה פָנָךְ:  
שְׁתִים רְכוֹת הָן - יָדִיךְ!

שְׁתִים קָרְצָו לִי, רְבָד-אַשְׁר הַבְּטִיחָה:  
עַזְנֵךְ קָיָא, פָה הַבְּטִיחָה!  
«אֲךָ אֶל תַּחֲלַב ...» לְחַשְׁוֹ הַעִזִים,  
הַמְּפָנָן עוֹד שְׁנָה אוֹ שְׁנָתִים ...»

26.4.44

בָּגָן - הַחְלָמוֹת

יַקְרָפָם לִי, חְלוֹמוֹת-הַפּוֹ  
עַל יְמִים עֲבָרוּ וְעַל אֲשֶׁר גַּוּ,  
עַל פְּרַתִים הַגִּזְזוּ בְּשִׁבְילִים  
מְבָלִי לְמַתְ פְּרוֹת, קְמִילִים-נוּבִילִים.

נְשֻׁבָּע עוֹד, יָקָרָה, לְהַתְּרָאֹות  
בָּגָן-הַעֲדָן שֶׁל הַחְלָמוֹת,  
בּוֹ יְפָרַחּוּ לְאַחֲים פְּרַחִים,  
יְרֻעָעָפוּ אֲשֶׁר נְרַבְּ-טֻבָּבְלִי דַיִוָּן.

לֹא לְשָׁ�א

עַל פְּלָמִי לְבָבִי וּגְרָעָתִי לְעַנְהָה  
שְׁפָרָתָה וּרְבָתָה מִפְעָנִים-הַקְּנָאתָה,  
וְעַתָּה אֵת בְּבָבִי תְּמִרְרִי:  
גְּרָעָת בְּרָעָה וּבְדָמָעָה תְּקַצְרִי  
דְּמָעוֹתִיךְ לֹא לְשָׁ�א תְּזַלְּתָה,  
כִּי הַדָּרָךְ הָן פְּסָלָה  
תְּפִתְחָרָה אֵת שְׁבִילֵיכְךָ,  
מַחְרָת פְּצָעָדָה בָּם רְגָלָה.

יְדָעַתִּי

מַאֲומָם לֹא בְקַשְׁתִי לְקַמְתָה,  
לְמַתְ רַק חַפְצָתִי לֹא שָׁי.  
יְדָעַתִּי: דָלָה בְּצִינָעָה  
מַפְתַּח-לְבָבִי. יְשָׁלַח דַיִוָּן.

יְדָעַתִּי בַּי אֶת תְּשִׁבְחָנִי,  
עַל כָּן לְלָבִי פָה יָצָר.  
אֲבָל שְׁבָעָתִים אֲכָבָר,  
גּוּרָל-עוֹלָמָךְ בַּי יָמָר.

18.3.43

אֶל נָא

אֶל נָא,  
אֶל תְּשִׁבְחָנִי נָא,  
אֶל תְּשִׁבְחָנִי חַלּוֹם-הַקָּסָם, יְחִידָה רְקָמָנָה  
לְאוֹרֶ-הַפּוֹכְבָּים בְּלִיל,  
עַת אַמְדָדִים יְשִׁבְנָה גַּרְגָּרָא  
וּנְשָׁמְדָנָה בְּעַולְמֹת הַעֲלִילִים.  
- אֶל תְּשִׁבְחָנִי נָא ...

אֶל נָא,  
אֶל תְּעַזְבִּנִי נָא,  
אֶל תְּעַזְבִּנִי אָוֹתִי בְּטָרָם לֹא גַּלְיָתִי  
סּוֹד-אַתְּבָתִי, תְּשִׁיחָתִ לְבִי סּוֹעָר,  
לְבָטִיד-נְפָשִׁי שְׁרָוּמָמָנִי,  
כָּאַבִּי וְצָעָרִי אֲשֶׁר דְקָאָנִי.  
- אֶל תְּעַזְבִּנִי נָא ...

אֶל נָא,  
אֶל תְּרַחְמִינִי נָא,  
אֶל תְּרַחְמִינִי בְּבוֹא רַגְעָ מָר  
בּוֹ יְנַמֵּק לְעֵד הַקְּשָׁר שְׁקָשָׁה,  
וְאַיְשׁ לְדַרְכּוֹ יְגַפֵּן  
וּבְקָשׁ לְשָׁ�א  
פְּתִירָן חִילּוֹם שָׁ�א, חַלְפִּי!  
- אֶל תְּרַחְמִינִי נָא ...

28.12.43

אֵיךְ כִּי אָנֹכֶנּוּ נַפְשָׁךְ וּמִמֶּתֶת,  
עַל אַחֲרֵיכִי אָתָּה חֹלֶמת...

### רק בפסתרים

לוֹגָנוֹרְ-לְבִי קְרֻעָתִי,  
לְפִנֵּיךְ לוֹכְרָעָתִי  
וְלוֹבְבָכִי אַמְּרָר –  
וּשְׁכַחְתְּ הַאַחֲרִי!

אֵיךְ לֹא אָוֶן לְסֹגָרְ-לְבִי לְקָרְעַ  
וְלְפִנֵּיךְ לֹא אָוֶן לְכָרְעַ  
וּקְבָלְילָותְ-עָרְקָה-וּוִיסְוּרִים  
דְּמֻשָׂותְ פְּלִילְ דָם אָוֶן פְּסָתְרִים.

### אליך, האדמה

עַל גּוֹבָעָה נִשְׁאָה בְּדָרוֹם,  
בֵּין עָצִים נְבָטִים לְמִרְומָם,  
עַמְלִים שֶׁם אָבָא וְאָמָּא –  
בְּשִׁבְעִילִי מְחַכְּה אָרְמָתִי!

וְכָצֵפּוֹר מַקְהָה נְדָה  
אַבְקָשׁ בְּעוֹלָם גִּיל, חִמְדָה!  
הַקְםָ עָזָר אָדָם שְׁלָכָם בָּהּ דָמָה,  
מְחוּנִים בּוֹשָׁת רַבְבִּי אָדָמָה!

יָבוֹא יּוֹם וְאֵת תְּסִלְתִּי עַל הַפְּשָׁע  
אַלְיוֹךְ אֲשֹׁוֹבָה אַנְיִ, חַסְרָ-יְשָׁע  
אֵיךְ לֹא חַסְרָ-אָתָּ, צָוָעֵד בְּדָמָמָה  
מְלָא-אַיִל – אַלְיוֹךְ, הָאֲדָמָה!

4.10.44

### שיר – הַדְשָׁא

הַדְשָׁא הַשְּׁמַשׁ עַל רָאשִׁי –  
יִצְחַח בְּבָעוֹלָם, יִצְמַק שְׁרָשִׁי!  
טַל וְנַשְׁמַם בְּרִיפְתָּאֵל  
הַרוּוֹנִי בְּקָר וְנַם לִיל.

יִשְׁמַח עַזְלָם וְכָל הַחַי  
כִּי בְּשִׁמְמִים אַדְנִי  
וְהַוָּא אֶת הַבְּרָכָה פְּקַד  
לְכָל הָאֲדָמָה לְעַד!

ירושלים, 3.1.45

«לֹךְ מַעֲמִידִי, כִּי אַהֲבָתִיךְ!»  
עַל אַזְנוֹ לְחַשָּׁה בְּלַט.  
«לֹךְ מַעֲמִידִי, כִּי אַהֲבָתִיךְ!»  
וּקְוֹלָה רַטְטַט.

«לֹא אָוֶן רָאוֹת פְּנֵיךְ בְּעֵינִי הַמְּשִׁקְרָות,  
הַקּוֹסְמוֹת אֵיךְ לְמִרְבָּה הַשְּׁלָמָנִים.  
לֹא אָוֶן לְטַפֵּח אַוְתָּךְ בְּיַדְךְ הַמְּגָרוֹת  
רַק יִצְרָם – יִדִים אָזְן קָנוֹ אַמְנוֹנִים.

לֹא אָוֶן לְנַשְׁקֵף בְּשִׁפְתִּי טַמָּאות,  
בְּתַחְאָה לְמַצְצָן מַאֲדָמָא.  
לֹא אָוֶן, הוּא לֹא אָוֶן – – –  
וַיַּתְפִּחַ לְבָה אַמְלָל.

וְלֹמְדָ אָזְעִינִית שְׁטִי דְמָעוֹת.  
«מַעֲמִיק-לְבָבִי», אַמְרָה לֵי; «קָנוֹ יִכּוֹתָו  
וּשְׁוֹרָתִי הַיחִידָה מַעֲמִיק-לְבָבִי  
לִקְוּרִי וְאַהֲבוּי...»

### בַּהֲרַהוּרִים

מְדוֹעַ עַזְבְּתִיךְ? – לֹא תְּבִינֵי, אַתְּ יַדְעַתִּי  
לִמְהָ כָּה גַּלְמָד וְלִמְהָ בְּדָרְ נְשָׁאָרָתִי  
הָאָם לֹא עַרְגָּה לְהָ נְפָשִׁי בְּרַמְתִּי  
הָאָם לֹא לְתַחְשֵׂו לְהָ דְמֵי כָּל הַעֲתָה!

יְשַׁׂרְבֵּבְהָ נִישְׁבֵּטְ רַע –  
נְאָיִ רְקָה הַטּוֹב אַזְבָּרָה  
עַת בְּהָ אֲחַתָּה, הַיְקָרָה.  
אָם טּוֹב, אָם רַע, אֵיךְ הַכְּלָל עַבְרָכְבָּרִי  
וּסְ הַיּוֹם יַעֲבֵר, מַה יִגְיָא בְּמַהְרָה?

### בַּהֲנֻמָּתִ לִי

נְפָשִׁי לְהָ לֹא כְמִיחָה  
וְלִבְבִּי תְּדָאָובָה.  
לֹא לְהָ שִׁירִי אַשְׁאָה  
וְאַנְיִכְלָל בְּהָ עַזְבוֹב.

אֵיךְ בַּהֲנֻמָּתִ לִי בְּשַׁוְּבָה  
כִּי מְרַשְּׁנִי לְלַפְּפָה.